

Évkönyv (1989)

Már az év vége felé baktatunk
ideje valami rendet tartanunk
„az év kicsodája micsodája”
divatos szavazgatások
hajnalán
az évkönyvek
és az év könyve futamok helyett
minden érzelem nélkül
tőlem azt kérdezte egy nagyon
benső hang (hang volt-e csupán?):
láttam-e kigömbölyödni
lecsordulni az idei év könnyét?
E szokatlan kérdésre jutott
eszembe: soha ennyi könnyet
nem láttam még mint az idén
soha ennyi gyönyörű példányt
nők és férfiak
öregék és fiatalok arcán.
Dalokat fűzhettem volna könnyek
gyöngysorába ahogy énekeltek
ahogy imádkoztak zsoltárt
himnuszos fohászt.
De mégis azt a legmesszebről
jött férfit nem felejthetem
aki annyi év után
a tűzből és vérből mentett zászlót
— halálraitéltként majd újraszülettként —
lengette a téren
és a komor temetői hántok fölött
közben szeméből
az a könny egy ártatlan
pillanatban átzuhant
a gyűlölt címer helyén szabadon
mint a gyász megrendülés és
a boldogság felejthetetlen könnye:
szinte behorpadt alatta a föld is

A hetedik nyilvánosságban

*Akik akkor is
most is ott álmodoznak pár percet
a hetedik nyilvánosságban
ahol éppen lehajthatják fejüket
de a következő kanyarig
még elcsoszognak ezzel az immunhiányos
láztól szédelő országgal
hisz rettentő erejük van
mert beszélnek helyettük a fák
a rozzant házfalak
és az eladott gyárkémények*

*a szóhoz erő és önbizalom kell
közben meg fogy a levegő
hát beharapott szájjal
némultan átkozódva
jönnek-mennek az utakon*

*a századvég ősemberei
itt ássák hangtalanul puszta kézzel
a szónoki emelvények rengetegében
az arányos mammutvermet
hátha erre kószál... mint a tél
ha zuhog majd a hó
és a hetedik nyilvánosságban is
enni kérnek a fagyoskodó rigók
[írók?] széncinegék...*

(1989)

Békebeli kannibálok

1.

*Mint békebeli
kannibálok
egymást zabálják
föl a barátok
míntha nem volna
már ki ellen
hurrá hajrá most
egymás ellen!*

2.

*Eljött itt van
ütött az óra
álmainkból mi
válík valóra
ha már az első
szabad percben
„perben haragban”
egymás ellen.*

3.

*Akikkel eddig
egy asztalnál
most külön ülünk
hamis boroknál
nézzük a jövőt
ködbe térül
fölös homállyá
hitünk nélkül.*

4.

*Csontjaink vádlón
ittmaradnak
nevezik őket
ENNEK ANNAK...
kiken fogott a
magyar átok
hetedízigen
kannibálok!!*

(1989)

Észrevétel

*És miről szóljanak mostanság a versek?
Mikor mindenki kibeszél, kilocsog;
csak úgy röpköd protézisek közül a nyál,
s a nyár gyúlékony gumiján
csúszkálnak le-föl alkalmi szó(l)nokok.*

*És hallgatnak versek mélyén a költők.
A költőkben meg versek alusszák
holtaktól tanult álmukat.
Reflektoroz az óceán mély kútjában
valami fénylő...
s valami fényes is szurkál
másfél méterre a föld alatt.*

*Hát nem több, csak ennyi volna
e szelíd kérdésre az észrevétel;
s a jámborul dühöngő enyészet
nyomán ott fönt az égi mélyben
homályra vált egy régi fényjel.
És mintha már fölénk hajolna.*

(1989)